

det ned – at det ville vi sandelig ikke forhindre. Men vi er nødt til det på en eller anden måde, for alternativet er, at vi får den føderale union, som så mange frygtede, og det er et meget, meget stort flertal, hvis nogen skulle være i tvivl. Der er ikke nogen danskere, bortset fra fru Charlotte Antonsen og nogle få andre Venstrefolk, der synes, det er en god idé at give al magten til de store og så bare kure med. Der er ikke flertal, og der vil ikke blive flertal i Danmark for, at vi skal overgive al magt til Bruxelles.

Fremskridtspartiet mener stadig, at EF var en god idé. Vi mener stadig, at det indre marked er redningen for Vesteuropa, hvis vi skal kunne klare os økonomisk på verdensplan. Vi mener, at når vi taler om samhandel, når vi taler om WTO, altså om verdenssamhandel, vil det kunne fungere. Men vi mener også, at det vil ødelægge alt for hele Vesteuropas udvikling, hvis vi pærer det hele sammen og siger, at nu skal alle være 100 pct. ens, nu skal vi alle sammen have fælles forsvar, fælles økonomi, fælles retspolitik, og det hele skal bestemmes fra Bruxelles. Og det er det, vi er på vej hen imod, hvis ikke regeringen stopper op og fortæller, hvordan vi får denne regeringskonference til at lande på benene, tager problemerne alvorligt og går ind til benet og får rettet de fejl, der reelt ligger i Maastricht-Traktaten.

Det er nu, vi har chancen for det, statsministre. Det er sidste gang, vi har chancen for at få rettet op på Maastricht-Traktatens mange fejl, og det er det, der skal gøres ved regeringskonferencen, så EU bliver parat til at åbne sig for de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at højesteretsdommen, som for få måneder siden slog fast, at forholdet mellem Maastricht-Traktaten og grundloven skal prøves ved domstolene, gjorde det klart for de allerfleste, at der er en række problemer, som skal gennemgås og løses, før der overhovedet er mening i at give sig til at diskutere, om der skal laves nye traktater i EU. Jeg vil bare nævne to af de problemstillinger, som viser, at den nuværende Maastricht-Traktat er så fyldt med forfatningsmæssige problemer, at det ganske enkelt er galmandsværk at bevæge sig ind i en diskussion om nye traktater, så længe disse problemer ikke er løst.

Det ene spørgsmål er artikel 235. Der har været en omfattende anvendelse af artikel 235 gennem alle årene, og regeringen fortsætter med

at bruge artikel 235, også på kontroversielle områder, som vi f.eks. så i forbindelse med den cubanske sag. Vi ved også, at regeringen stadig går og overvejer, om man vil kunne bruge artikel 235 i forbindelse med gennemførelsen af ØMU'en. Vi har i hvert fald ikke kunnet få nogen garanti fra økonomiministeren for, at det ikke vil kunne ske, så vi har altså stadig væk en situation, hvor der finder en vidtgående anvendelse af artikel 235 sted, som ganske uden tvivl er i strid med grundloven.

Et andet problem, som ikke har været særlig meget inde i diskussionen endnu, men uden tvivl vil komme det, er spørgsmålet om EF-Domstolens kompetence. Det er jo sådan ifølge EU-forfatningen, at det er Domstolen, som er den øverste myndighed i EU og dermed også øverste myndighed i Danmark. EF-Domstolen står efter sin egen opfattelse over Folketinget, over den danske regering, over Højesteret, over den danske grundlov, over alt andet i Vesteuropa. Det er der naturligvis aldrig nogen i Danmark, der har godkendt ved en folkeafstemning, endsige godkendt efter de regler for suverænitetsoverdragelse, som findes i grundloven. Men ikke desto mindre er kendsgerningen, at det er EF-Domstolen, som er den øverste myndighed i EU og i Danmark.

Det forfatningsmæssige problem skal efter min opfattelse afklares, før det overhovedet har mening at gå ind i diskussioner om nye traktater, og nu har jeg bare nævnt to grundlovsproblemer. Der findes endnu flere, men det er en diskussion, som vi kan få lejlighed til at tage op lidt senere i forbindelse med forespørgselsdebatten. Her vil der være mulighed for at fremsætte dagsordensforslag om spørgsmålet, hvornår ratifikation og folkeafstemning om en ny traktat vil kunne finde sted, så det vil jeg ikke komme yderligere ind på her, men vende tilbage til under forespørgslen.

Så vil jeg sige et par ord om regeringens forhandlingssituation, som vi allerede har været lidt inde på under denne debat. Regeringen har bragt sig selv i en udpræget defensiv situation. Det er næppe for stærkt at sige, at regeringen i løbet af foråret vil komme til at stå med ryggen mod muren. Hr. Ove Fich løftede allerede sløret for de problemer, man kommer til at stå med. Det vil være sådan, at de afgørende spørgsmål sandsynligvis vil blive besluttet på tidspunktet mellem det britiske valg, som måske først kommer til maj, og så topmødet i juni.